

Høegh-Guldberg: Jeg skal gerne give dette lille Lovforslag min Stemme, og det skulde glæde mig meget, om det maatte føles som nogen videre Hjælp for dem, til hvis Bedste det er beregnet. Jeg synes, at den i Virkeligheden er meget lille. Paa de Lejekontrakter, som ere indgaaede paa Opsigelse eller paa ubestemt Tid, vil det Stempelgebyr, som skulde erlægges for den højeste Leje, 300 Kr., være 2 Kr. 50 Øre. Disse 2 Kr. 50 Øre ville efter min Erfaring som oftest være at dele mellem Ejer og Lejer. Det vil jo altsaa som oftest være 1 Kr. 25 Øre til hver, og det er jo ikke nogen stor Sum, og andre Udgifter vil der sædvanligvis ikke være ved disse Lejekontrakter, da jo Husværterne gerne have trykte Blanketter, som de udfylde, og de kunne jo stemples forud, saa Kassationsgebyr er der heller ikke Tale om. Det forekommer mig altsaa, at det kun er en ret lille Hjælp, og Udgiften til Kontrakt behøver jo ikke en Gang at blive saa stor, thi, som der vist allerede blev bemærket ved Fremsættelsen af Lovforslaget i Fjor, Grunden til, at det kan tynde haardere paa disse Smaakaarsfolk, er ordentligvis den, at de flytte ret ofte og ret ofte komme til at udbetale deres Del af dette Stempel, men saa kunne de ogsaa undgaa det, idet Lejemaalet kan indgaaes for et Aar ad Gangen, og hvis de gøre det, vil Stempelgebyret for de dyreste af disse Lejekontrakter — dem til 300 Kr. — kun være 50 Øre — eller 25 Øre til hver —, og blive de boende et Aar til, kan Lejekontrakten gives en Paategning og et nyt Stempel, og Stempelforhandleren, hos hvem Mærket købes, vil ordentligvis kunne give denne Paategning og kassere Stemplet, saa at der er altsaa kun Tale om en meget lille Sum at udrede. Jeg skal, som sagt, med Fornøjelse stemme for Lovforslaget, men jeg synes oprigtig talt, at det kun yder dem, for hvem det er beregnet, ringe Hjælp, og de kunne jo skaffe sig disse Lejemaal endnu billigere ved at indgaa dem paa et Aar ad Gangen med Fornøjelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alf. Christensen): Der er af en foregaaende æret Taler blevet gjort gældende,

at der ikke skulde findes en saadan Forskel mellem By og Land, som kunde hjemle en Forskel i Lejesummen fra 240 Kr. til 300 Kr., idet der fandtes Overgangsled, baade Kommuner, som ligge nær ved Købstæder, og Kommuner, som ligge nær ved Stationer, hvor Forholdene væsentlig vilde blive de samme som i selve Byerne. Det kan ikke ganske bestrides, men lige saa lidt kan det bestrides, at Lejlighederne paa Landet ere i en saadan Grad billigere end i Kjøbenhavn og Købstæderne, at det vilde være ganske nødvendigt for at naa omtrent de samme Resultater begge Steder ogsaa at sætte en Forskel. At der saa endda bliver visse Overgangsled, som ikke komme til at nyde godt af Loven, er den Slags Ting, som kan hænde ved enhver Forbedring, og som man ikke ser sig i Stand til altid at kunne afhjælpe. — Med Hensyn til den ærede sidste Taler, som gjorde nogle Bemærkninger om, hvor ringe Gavn det er, man gør de fattige Lejere ved denne Lov, vil jeg give den ærede Taler Ret; det er en ganske ringe Hjælp, det er kun 2 Kr. eller 2 Kr. 50 Øre, men disse 2 Kr. og 2 Kr. 50 Øre falde paa Steder, hvor disse Smaasummer ere mange Penge, hvor de, som det saa ofte er gentaget, repræsentere Udbyttet af en hel eller maaske to Dages Arbejde, og det spiller en meget stor Rolle der. At man i det praktiske Liv skulde kunne gaa den Vej at oprette Kontrakten for et halvt eller et helt Aar, og at man saa kunde forny den med et 25 Øres eller 50 Øres Stempel, tror jeg, at enhver praktisk Husvært eller Huslejer paa Forhaand vil se ganske bort fra som uigennemførligt. Man indgaaer en Lejekontrakt for at have den liggende og for at have den bestaaende, indtil man finder for godt at ophæve den, saa at man til enhver Tid er sikker paa, at Lejekontrakten er gyldig, indtil den bliver hævet af den ene eller anden af Parterne; thi ellers vil der ikke være Ro hverken hos Husvært eller Huslejer. Naar dernæst den ærede sidste Taler anførte, at Byrden bliver formindsket i væsentlig Grad, fordi de 2 Kr. og 2 Kr. 50 Øre deltes mellem Ejer og Lejer, saa er man maaske saa human i Aarhus, men Humaniteten har ikke strakt sig saa vidt, at vi i Kjøbenhavn og nærmeste Om-